

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : contestatii.anaf@mfinante.ro

Decizia nr. 128 / 2011
privind soluționarea contestației formulate
de S.C. .X. S.R.L. .X.
înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
sub nr. 906173/2011

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală a finanțelor publice .X. prin adresa nr..X./28.01.2011 asupra contestației formulate de S.C. .X. S.R.L. cu sediul social în .X., str. X nr.X, ap.X, județul .X. și sediu procesual ales la Cabinetul Individual X, situat în .X., str. X, nr.X, reprezentată prin avocat X, în baza împuternicirii avocațiale Seria nr.CJ/X/B/2011 emisă în urma încheierii Contractului de asistență juridică nr.X/2011, conform prevederilor art.206, alin. (1), lit.e) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

S.C. .X. S.R.L. este persoană juridică română, cu capital privat, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr.J12/X/24.07.2006 având cod unic de înregistrare RO X.

S.C. .X. S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de

inspecția fiscală nr..X./30.11.2010 emisă de Direcția generală a finanțelor publice .X. - Activitatea de inspecție fiscală prin care s-a stabilit în sarcina sa suma totală de **.X.** lei reprezentând:

- .X. lei – impozit pe profit suplimentar,
- .X. lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit,
- .X. lei – penalități de întârziere aferente,
- .X. lei – taxa pe valoarea adăugată suplimentară,
- .X. lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată,
- .X. lei – penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, precum și împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..X./30.11.2010.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare în raport de **data comunicării** Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./30.11.2010, **respectiv 14.12.2010**, așa cum rezultă din confirmarea de primire a actului administrativ, aflată în copie la dosarul cauzei și de **data depunerii contestației**, respectiv **12.01.2011** potrivit ștampilei Serviciului registratură din cadrul Direcției generale a finanțelor publice .X. aplicată contestației, aflată în original la dosarul cauzei.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art.207 alin. (1) și art.209 alin. (1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de S.C. .X. S.R.L.

I. Prin contestația formulată, societatea consideră actele de control întocmite ca fiind nelegale și netemeinice pentru considerentele mai jos expuse :

1. Referitor la impozitul pe profit, societatea susține că :

a) deoarece a fost efectuată în scopul autorizării funcționării societății, cheltuiala aferentă impozitului pe profit pe **anul 2006** este deductibilă fiscal, fiind o pierdere de recuperat în anii următori.

b) simpla enumerare a cheltuielilor din **anul 2007** nu determină veridicitatea și legalitatea constatării efectuate de organul fiscal, potrivit căreia aceste cheltuieli au fost considerate nedeductibile fiscal.

c) în ceea ce privește cheltuielile din **anul 2008**, indicația de controale încrucișate în cazul unor societăți despre care s-a menționat că nu s-a reușit identificarea acestora în scopul efectuării verificării (S.C..X. S.R.L. .X., S.C. .X. S.R.L din .X.) determină nelegalitatea constatărilor organelor de inspecție fiscală

d) au fost reținute fapte care nu îi sunt imputabile, ca de exemplu declararea privind desfășurarea de activități de emitenți ai documentelor fiscale către subscrisă, fapte reținute ca temei al determinării cheltuielilor pe anul 2009 ca fiind nedeductibile.

e) referitor la cheltuiala aferentă impozitului pe profit pe anul 2010, deși societatea a prezentat documente contabile întocmite conform legii, organele de inspecție fiscală au aplicat prezumția de existență a faptelor ilicite fiscal, pe motiv că nu s-a reușit efectuarea controlului încrucișat.

În concluzie, societatea susține **caracterul nefondat și netemeinic al constatărilor organelor de inspecție fiscală privind impozitul pe profit** în ceea ce privește atât baza de calcul, cât și accesoriile.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată, societatea apreciază că în mod nelegal, organele de inspecție fiscală au procedat la neacordarea dreptului de deducere a sumei de .X. lei, după cum urmează :

a) Referitor la S.C. .X. S.R.L. .X. :

Societatea susține că prin cele 4 facturi emise de S.C. .X. S.R.L. .X. către S.C. .X. S.R.L., considerate de organele de inspecție fiscală ca nefiind reale, s-a procedat la cumpărarea produselor înscrise în aceste facturi, la achitarea lor, bunurile menționate fiind strict necesare desfășurării activității.

b) Referitor la S.C. .X. S.R.L. .X. :

Societatea susține că prin cele 169 facturi emise de .X. S.R.L. .X. către S.C. .X. S.R.L., considerate de organele de inspecție fiscală ca nefiind reale, întrucât nu s-a putut stabili proveniența „acestora”, s-a procedat la cumpărarea produselor înscrise în aceste facturi la achitarea lor, bunurile menționate fiind strict necesare desfășurării activității.

De asemenea, societatea consideră că existența înregistrării plângerilor penale împotriva societăților .X. S.R.L. și .X. S.R.L nu reprezintă fapte care să ducă la stabilirea caracterului nedeductibil al sumelor cu titlu de taxă pe valoarea adăugată, pentru facturi emise de către o altă societate, iar evidența bunurilor în conturile de stocuri pe baza recepțiilor, a bonurilor de consum pe locuri și respectiv evidența persoane sunt dovedite cu actele anexate contestației pentru perioada 2007 — 2010 .

Faptul că organele de inspecție fiscală nu au reușit să efectueze controlul încrucișat în cazul societății .X. S.R.L, societatea susține că nu reprezintă un fapt care să ducă la stabilirea caracterului nedeductibil al sumelor cu titlu de Taxă pe valoarea adăugată, pentru facturile emise de

către o altă societate.

c) Referitor la S.C. .X. S.R.L. .X. :

Societatea susține că prin cele 169 de facturi emise de S.C. .X. S.R.L. .X. către S.C. .X. S.R.L., considerate de organele de inspecție fiscală ca nefiind reale, întrucât nu s-a putut stabili proveniența „acestora”, s-a procedat la cumpărarea produselor înscrise în aceste facturi, la achitarea lor, bunurile menționate în facturi fiind bunuri strict necesare desfășurării activității societății.

Referitor la faptul că aceste facturi conțin echipamente de lucru, fără a pune la dispoziția organelor de inspecție fiscală recepții și bonuri de consum, societatea susține că aceste documente nu au fost solicitate cu ocazia controlului.

d) Referitor la S.C. .X. S.R.L. .X. :

Societatea susține că prin cele 10 facturi emise de S.C. .X. S.R.L. .X. către S.C. .X. S.R.L., considerate de organele de inspecție fiscală ca nefiind reale, întrucât cei 2 administratori declară că nu au derulat activități de nici o natură cu S.C. .X. S.R.L., s-a procedat la cumpărarea produselor înscrise în aceste facturi la achitarea lor, bunurile menționate fiind bunuri strict necesare desfășurării activității, verificarea efectuată de organele de inspecție fiscală fiind superficială, având ca temei doar o declarație a unor persoane, în contra unor documente fiscale emise potrivit legii.

e) Referitor la S.C. .X. S.R.L. .X.:

Societatea susține că prin cele 5 facturi emise de S.C. .X. S.R.L. .X. către S.C. .X. S.R.L. în sumă de .X. lei, considerate de organele de inspecție fiscală ca nefiind reale, întrucât operațiunile cuprinse în acestea nu sunt aferente activității S.C. .X. S.R.L., s-a procedat la cumpărarea produselor înscrise în aceste facturi, la achitarea lor, bunurile menționate în

facturi fiind bunuri strict necesare desfășurării activității.

f) Referitor la S.C. .X. S.R.L. .X. :

Societatea susține că prin cele 8 facturi emise de S.C. .X. S.R.L. .X. către S.C. .X. S.R.L., considerate de organele de inspecție fiscală ca fiind nereale, întrucât nu sunt aferente realizării de operațiuni taxabile, s-a procedat la cumpărarea produselor înscrise în aceste facturi, la achitarea lor, bunurile menționate în facturi fiind bunuri strict necesare desfășurării activității, investiția fiind dovedită conform actelor menționate în prezenta contestație.

g) Referitor la S.C. .X. S.R.L. .X. :

Societatea susține că prin cele 11 facturi emise de S.C. .X. S.R.L. .X. către S.C. .X. S.R.L., considerate de organele de inspecție fiscală ca fiind nereale, întrucât nu sunt aferente realizării de operațiuni taxabile, s-a procedat la cumpărarea produselor înscrise în aceste facturi, la achitarea lor, bunurile menționate în facturi fiind bunuri strict necesare desfășurării activității, investiția fiind dovedită conform actelor menționate în prezenta contestație.

h) Referitor la S.C. .X. S.R.L. .X. :

Societatea susține că cele 37 facturi emise de S.C. .X. S.R.L. .X. către S.C. .X. S.R.L., considerate de organele de inspecție fiscală ca fiind nereale, întrucât nu sunt aferente realizării de operațiuni taxabile, s-a procedat la cumpărarea produselor înscrise în aceste facturi, la achitarea lor, bunurile menționate în facturi fiind bunuri strict necesare desfășurării activității.

Faptul că organele de inspecție fiscală nu au reușit să efectueze controlul încrucișat în cazul societății, nu reprezintă un fapt care să ducă la stabilirea caracterului nedeductibil al sumelor cu titlu de taxă pe valoarea adăugată, iar S.C. .X. S.R.L. .X. a depus Declarațiile 394, la organele de

inspecție fiscală, declarații care includ și facturile emise către subscrisa.

i) Referitor la S.C. .X.S.R.L. .X. :

Societatea susține că prin cele 27 facturi emise de S.C. .X.S.R.L. .X. către S.C. .X. S.R.L., considerate de organele de inspecție fiscală ca nefiind reale, întrucât nu sunt aferente realizării de operațiuni taxabile, s-a procedat la cumpărarea produselor înscrise în aceste facturi, la achitarea lor, bunurile menționate în facturi fiind bunuri strict necesare desfășurării activității.

Faptul că organele de inspecție fiscală nu au reușit să efectueze controlul încrucișat în cazul societății, nu reprezintă un fapt care să ducă la stabilirea caracterului nedeductibil al sumelor cu titlu de taxă pe valoarea adăugată, pentru facturile emise de către o altă societate.

j) Referitor la S.C. .X. S.R.L. .X.:

Societatea susține că prin cele 2 facturi emise de S.C. .X. S.R.L. .X. către S.C. .X. S.R.L., considerate de organele de inspecție fiscală ca nefiind reale, întrucât nu sunt corecte și au fost cuprinse în evidență și a-2-a oară, s-a procedat la cumpărarea produselor înscrise în aceste facturi, la achitarea lor, bunurile menționate în facturi fiind bunuri strict necesare desfășurării activității.

De asemenea, faptul că emitentul facturilor nu a procedat la înregistrarea în contabilitate a 8 facturi emise către S.C. .X. S.R.L., societatea susține că nu îi este opozabil și imputabil, ca fapt de înlăturare a deducerii taxei pe valoarea adăugată.

k). Referitor la S.C. .X. S.R.L. .X. :

Societatea susține că prin cele 50 facturi emise de S.C. .X. S.R.L. .X. către S.C. .X. S.R.L., considerate de organele de inspecție fiscală ca nefiind reale, întrucât administratorul declară că nu a derulat activități de nici o natură cu S.C. .X. S.R.L, s-a procedat la cumpărarea produselor

înscrise în aceste facturi, la achitarea lor, bunurile menționate în facturi fiind bunuri strict necesare desfășurării activității.

De asemenea, societatea consideră că verificarea organelor de inspecție fiscală este superficială, având ca temei doar o declarație a unei persoane, în contra unor documente fiscale emise potrivit legii.

l) Referitor la S.C. .X. S.R.L. .X.:

Societatea susține că prin cele 14 facturi emise de S.C. .X. S.R.L. .X. către S.C. .X. S.R.L., considerate de organele de inspecție fiscală ca fiind nereale, întrucât administratorul declară ca nu a derulat activități de nici o natură cu S.C. .X. S.R.L, este una fără temei legal, deoarece societatea a procedat la cumpărarea produselor înscrise în aceste facturi, la achitarea lor, bunurile menționate în facturi fiind bunuri strict necesare desfășurării activității.

De asemenea, societatea consideră că verificarea organelor de inspecție fiscală este superficială, având ca temei doar o declarație a unei persoane, în contra unor documente fiscale emise potrivit legii .

m) Referitor la S.C. .X.S.R.L. .X.:

Societatea susține că prin cele 16 facturi emise de S.C. .X.S.R.L. .X. către S.C. .X. S.R.L., considerate de organele de inspecție fiscală ca fiind nereale, întrucât conțin operațiuni neafere realizării activității, este una fără temei legal, deoarece societatea a procedat la cumpărarea produselor înscrise în aceste facturi, la achitarea lor, bunurile menționate în facturi fiind bunuri strict necesare desfășurării activității.

De asemenea, societatea consideră că verificarea organelor de inspecție fiscală este superficială, deoarece emiterea de facturi de către societate după data declarării ca inactivă nu este un fapt opozabil și imputabil subscrisei ca fapt de înlaturare a deducerii taxei pe valoarea adăugată.

n) Referitor la S.C. .X. Com S.R.L. .X.:

Societatea susține că prin cele 16 facturi emise de **S.C. .X. Com S.R.L. .X.** către S.C. .X. S.R.L., considerate de organele de inspecție fiscală ca fiind nereale, întrucât conțin operațiuni neafere realizării activității, este una fără temei legal, deoarece societatea a procedat la cumpărarea produselor înscrise în aceste facturi, la achitarea lor, bunurile menționate în facturi fiind bunuri strict necesare desfășurării activității.

Societatea susține că, având în vedere cele de mai sus, constatările organelor de inspecție fiscală au un caracter nefondat și netemeinic privind taxa pe valoarea adăugată, atât în ceea ce privește baza de calcul, cât și accesoriile.

3. Referitor la caracterul **nelegal al Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./30.11.2010**, în ce privește stabilirea naturii sumelor de plată, societatea susține că organele de inspecție fiscală au emis decizia în mod nelegal, menționând o sumă totală, având un singur temei, fapt care este nelegal, întrucât caracterul deciziei de titlu de creanță obligă emitentul să menționeze în clar fiecare sumă, ca natură și temei de drept.

Referitor la impozitul pe profit, în Raportul de inspecție fiscală nr..X./30.11.2010, precum și anexa 2 la acesta, organele de inspecție fiscală au stabilit ca obligații de plată în sarcina S.C. .X. S.R.L. sumele de .X. lei cu titlu de majorări de întârziere și de .X. lei cu titlu de penalități de întârziere, iar în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./30.11.2010, a fost stabilită suma de .X. lei, cu titlu de majorări de întârziere.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată, în Raportul de inspecție fiscală nr..X./30.11.2010, precum și anexa 5 la acesta, organele de inspecție fiscală au stabilit ca obligații de plată în sarcina S.C. .X. S.R.L. suma de .X. lei cu titlu de majorări de întârziere și de .X. lei cu titlu de penalități de întârziere, iar în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .X./30.11.2010, a fost stabilită suma de .X. lei cu titlu de majorări de întârziere.

4. De asemenea, societatea susține că **dreptul la apărare nu a fost deloc respectat de către organele de inspecție fiscală** cu ocazia controlului finalizat deoarece : Raportul de inspecție fiscală nr..X., Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./30.11.2010 și Dispoziția privind măsurile stabilite nr..X./30.11.2010, au fost finalizate și înregistrate la data de 30.11.2010, iar la data și ora la care S.C. .X. S.R.L. a fost invitată pentru discuția finală, respectiv 30.11.2010 la ora 14.00, când s-ar fi putut să fie prezentate apărările societății față de constatările organelor de inspecție fiscală, actele fiscale erau deja întocmite.

Referitor la Dispoziția de măsuri nr..X./30.11.2010, conform căreia inspecția fiscală "a fost efectuată în perioada 05.08.2010 - 26.08.2010 și respectiv 30.11.2010,, societatea susține că efectuarea inspecției fiscale „în perioada 30.11.2010" nu e susținută decât de eventual înregistrarea formală a documentelor de finalizare a inspecției în această dată, întrucât în acea zi organele de inspecție fiscală nu au efectuat nici o inspecție, iar invitarea societății pentru discutia finală a fost una formală, neavând ca scop lămurirea organelor de inspecție fiscală asupra aspectelor constatate și interpretate în mod unilateral.

De asemenea, în perioada 27.08.2010 - 29.11.2010, organele de inspecție fiscală afirmă că ar fi avut loc controale încrucișate la 11 societăți comerciale cu care S.C. .X. S.R.L. a avut relații comerciale, însă conform Raportului de inspecție fiscală rezultă că în cazul a **7 societăți acest control încrucișat nu s-a putut efectua**, din motive diverse, neimputabile societății. Aceasta susține că organele de inspecție fiscală au procedat “nelegal, nereal și netemeinic” la neacordarea în bloc a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, cu motivarea ”operațiuni nereale”.

5. Referitor la caracterul operațiunilor necesare desfășurării activității, societatea susține că intenționează să edifice o construcție necesară desfășurării activității prin cumpărarea unui teren conform Contractului de vânzare cumpărare autentificat sub nr. .X./23 decembrie 2009/BNP .X., a făcut demersurile pentru autorizarea construcției, conform Autorizației de construire nr.X/05.03.2010/Consiliul Local .X., a cumpărat materialele necesare construirii clădirii, conform documentelor fiscale constatate de către organele de inspecție fiscală, a procedat la conservarea acestora, conform Contractului de custodie nr. .X./0110.2008, împreună cu Procesul verbal nr.1 și nr.2 și Anexa 1 și Anexa 2, astfel că operațiunile apreciate de către organele fiscale drept conținând operațiuni care nu sunt generatoare de deducerea taxei pe valoarea adăugată, reprezintă o reținere nelegală.

Societatea solicită admiterea contestației așa cum a fost ea formulată, anularea actele administrativ fiscale ca nelegale și neîntemeiate, exonerarea societății de la plata sumei de .X. lei reprezentând:

.X. lei – impozit pe profit suplimentar,

.X. lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit,

.X. lei – penalități de întârziere aferente,
.X. lei – taxa pe valoarea adăugată suplimentară,
.X. lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată,
.X. lei – penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată,
precum și exonerarea societății de obligația depunerii Declarațiilor rectificative pentru perioadele 01.01.2007-30.06.2010, privind Declarațiile informative privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul României, pentru fiecare semestru în parte.

II. În urma adresei nr..X./CJ/26.04.2010 transmisă de Garda Financiară Secția .X., precum și a Procesului Verbal seria nr. .X./CJ/23.04.2010, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. – Activitatea de inspecție fiscală, au efectuat, în perioada 05.08.2010-30.11.2010, o inspecție fiscală parțială la S.C. .X. S.R.L. .X., materializată prin emiterea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./30.11.2010, Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..X./30.11.2010 și Raportul de inspecție fiscală nr. .X./30.11.2010.

Perioada supusă inspecției fiscale a fost:

24.07.2006 – 30.06.2010 în ceea ce privește impozitul pe profit.

25.07.2006 – 30.06.2010 în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată.

Prin Raportul de inspecție fiscală nr..X./30.11.2010, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului .X. au constatat următoarele :

1. Referitor la impozitul pe profit:

Pentru anul 2006, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a înregistrat venituri din activități economice, aceasta înregistrând doar cheltuieli de constituire, iar conform Bilanțului contabil și Declarației privind Impozitul pe profit pe anul 2006, societatea a calculat pierdere de recuperat în anii următori de .X. lei, sumă care nu este înscrisă în Registrul de evidență fiscală Seria REF nr..X. IN, registru în care primele 2 file sunt necompletate și care ulterior nu a mai fost pus la dispoziția echipei de control.

Pentru anul 2007, în urma verificării prin sondaj a documentelor contabilizate de societate, organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. .X. S.R.L a înregistrat cheltuieli în sumă totală de .X. lei care nu sunt efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, a dedus cheltuieli cu diverse prestări de servicii și utilități fără documente justificative și cu contravaloarea combustibili auto (motorină, benzină), în condițiile în care bonurile fiscale nu sunt completate cu datele prevăzute la pct. 46 (2) din Normele de aplicare a Codului Fiscal, sau documentele de achiziționare ce cuprind „motorină”, iar din cartea tehnică a mijlocului de transport reiese că acesta consumă benzină, lipsind de asemenea Foile de parcurs, delegațiile sau alte documente care să justifice numărul mare de documente prin care s-au achiziționat combustibili auto.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constat că societatea a înregistrat pe cheltuieli în perioada octombrie - decembrie 2007 suma totală de .X. lei, reprezentând contravaloarea unor facturi care apar ca fiind emise de S.C. .X. S.R.L. .X.- .X. și care cuprind, în fapt, operațiuni nereale, așa cum rezultă în urma controlului încrucișat efectuat la această societate, finalizat prin întocmirea Procesului

verbal nr..X./27.09.2010 din care reiese că administratorii societății, d-nii .X. .X. și .X. .X., au declarat că "*după anul 2006 societatea nu a mai desfășurat nici un fel de activitate*" , iar în notele explicative date organelor fiscale, cei doi asociați au menționat că : "*nu s-au derulat relații de nici o natură cu firma S.C. .X.*", drept pentru care, în baza art. 11 (1) și art. 21 (4) lit. f) din Codul Fiscal aceste "tranzacții" nu au fost luate în considerare solicitările contestatoarei, cheltuielile nu au fost recunoscute ca deductibile, astfel încât organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează **un impozit pe profit suplimentar de plată** de înregistrat în evidența contabilă în **sumă de .X. lei** și au calculat **majorări**, dobânzi de întârziere suplimentare **în sumă totală de .X. lei** pentru perioada 26.07.2007 - 30.11.2010 și **penalități** de întârziere **în sumă de .X. lei** în baza prevederilor art.119-120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru anul 2008, în urma verificării prin sondaj a documentelor contabilizate de societate, organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. .X. S.R.L a înregistrat cheltuieli în sumă totală de .X. lei care au diminuat profitul societății în anul 2008 deoarece nu au fost efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, nu au fost înregistrate alte documente justificative în afara facturii, respectiv recepții, contracte, devize, situații de lucrări și a dedus cheltuieli cu contravaloarea combustibili auto (motorină, benzină) în condițiile în care bonurile sau documentele de achiziționare cuprind „motorină”, iar din cartea tehnică a mijlocului de transport reiese că acesta consumă benzină, lipsind de asemenea Foile de parcurs, delegațiile sau deconturile de deplasare care să justifice numărul mare de documente prin care s-a

achiziționat combustibili auto, fapt pentru care au dedus cheltuieli de pe documente care nu îndeplinesc condiția legală de înregistrare în contabilitate, fapt pentru care organele de inspecție fiscală au calculat impozit pe profit suplimentar de plată de înregistrat în evidența contabilă, în sumă de .X. lei, majorări, dobânzi de întârziere suplimentare în sumă totală de .X. lei și penalități întârziere în sumă de .X. lei, în baza prevederilor art.119-120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru anul 2009 în urma verificării prin sondaj a documentelor contabilizate de societate, organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. .X. S.R.L a înregistrat cheltuieli în sumă totală de .X. lei, care au diminuat profitul societății în anul 2009 deoarece societatea a înregistrat diverse cheltuieli care cuprind operațiuni nereale, în condițiile în care aceste operațiuni nu apar înregistrate în evidența emitenților sau acestia nu au pus la dispoziția echipei de inspecție fiscală actele societății, iar din evidența organului fiscal rezultă că societatea respectivă nu a desfășurat activitate din anul 2008, nu a depus raportări periodice și nici declarația 394 pentru perioada în care S.C. .X. S.R.L. a înregistrat aceste facturi (ex: S.C. .X. S.R.L. .X.- .X.), a dedus cheltuieli cu diverse prestări de servicii și utilități fără documente justificative: contracte, devize, situații de lucră, a înregistrat facturi în anul 2009 în sumă de .X. lei reprezentând contravaloarea unor facturi care apar ca și emise de S.C. .X. S.R.L. .X.- .X. și facturi în sumă totală de .X. lei care apar emise de S.C. .X. S.R.L. .X.- .X., documente care cuprind, în fapt, operațiuni nereale, așa cum rezultă în urma controalelor încrucișate efectuate la aceste societăți de către organele de inspecție fiscală și comisarii Gărzii

Financiare.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a dedus cheltuieli de pe documente care nu îndeplinesc condiția legală de înregistrare în contabilitate conform art. 6(1) - (2) din Legea Contabilității nr.82/1991 republicată, art.21 (4) lit. f), art. 145 (8) lit.a), art.155 (8) lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal și pct.44 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 privind Normele de aplicare a Codului Fiscal, coroborate cu prevederile Deciziei V/ 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Organele de inspecție fiscală au mai constatat că societatea a înregistrat pe cheltuieli, facturi emise după data de 09.04.2009, în sumă totală de .X. lei, emise de S.C. .X.S.R.L. .X., data din care societatea este înregistrată ca și contribuabil inactiv conform prevederilor legale, cheltuieli nedeductibile fiscal conform art. 21 (4) lit. r) și art. 11(1) și (2) din Codul Fiscal.

Astfel, cu suma totală de .X. lei organele de inspecție fiscală au majorat profitul impozabil stabilit de societate și au calculat un **impozit pe profit suplimentar de plată în sumă de .X. lei, majorări, dobânzi de întârziere suplimentare în sumă totală de .X. lei și penalități întârziere în sumă de .X. lei**, în baza prevederilor art. 119-120 din Codul de Procedură Fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În anul 2010, în urma verificării prin sondaj a documentelor contabilizate de societate, organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. .X. S.R.L a înregistrat cheltuieli în sumă totală de .X. lei, care au diminuat profitul societății în anul 2009 deoarece societatea a înregistrat diverse cheltuieli care nu au fost efectuate în scopul realizării de venituri impozabile pentru care nu s-a putut efectua

verificarea încrucișată pentru constatarea realității operațiunilor efectuate de S.C. .X. S.R.L, respectiv locul unde se desfășoară activitatea de reparații, dotarea cu utilaje și personal calificat, în condițiile în care emitenții facturilor, S.C. .X. S.R.L. .X.- .X. (facturi emise în sumă totală de .X. lei) și S.C. .X.S.R.L. .X.- .X. (facturi emise în perioada martie-iunie 2010), au înregistrat sediul social la aceeași adresă, dar nu funcționează la această adresă și nu au dat curs Invitațiilor scrise emise de organul fiscal, S.C. .X.S.R.L. .X.- .X. nedeclarând facturile emise către S.C. .X. S.R.L. .X. în formularul 394 (declarația informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul României în semestrul I 2010) iar pentru administratorul S.C. .X. S.R.L. .X.- .X. - Cota Cosmin Petru există sesizare penală depusă la începutul anului 2010 ca urmare a unui control efectuat la aceasta societate.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a dedus cheltuieli de pe documente care nu îndeplinesc condiția legală de înregistrare în contabilitate conform art. 6 (1) - (2) din Legea Contabilitatii nr.82/1991republicată, art. 21 (4) lit. f), art.146 (1) lit.a) și art.155 (5) lit.d) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal și pct. 44 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 privind Normele de aplicare a Codului Fiscal, coroborate cu prevederile Deciziei V/2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Astfel, organele de inspecție fiscală au majorat profitul impozabil cu suma totală de .X. lei, s-a recalculat impozitul pe profit datorat de societate rezultând un profit impozabil de .X. lei și un impozit pe profit recalculat de .X. lei, rezultând **impozit pe profit suplimentar de înregistrat de .X. lei, majorări, dobânzi de întârziere suplimentare în sumă totală de .X. lei și penalități**

întârziere în sumă de .X. lei în baza prevederilor art.119-120 din Codul de Procedură Fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere cele de mai sus, organele de inspecție fiscală au recalculat profitul impozabil stabilit de societate, rezultând diferența de impozit pe profit suplimentar în sumă totală de **.X. lei** și s-a diminuat pierderea fiscală aferentă anului 2008 cu suma de .X. lei (sumă de care societatea a ținut cont la calculul impozitului pe profit pe anul 2009). Pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar, organele de inspecție fiscală au calculat accesorii în cuantum de **.X. lei**.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată :

Organele de inspecție fiscală au constatat din verificarea documentelor puse la dispoziție de S.C. .X. S.R.L., că în perioada 25.07.2006-30.06.2010, aceasta a dedus nejustificat taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei .

În perioada verificată, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a încălcat prevederile art. 146 (1) litera a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare și respectiv ale punctului 46 (1) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 cu modificările și completările ulterioare, deducând taxa pe valoarea adăugată din bonuri de la casele de marcat fiscale în lipsa facturii fiscale și a dedus de asemenea taxa pe valoarea adăugată din bonuri de combustibil necompletate cu datele prevăzute la punctul 46 (2) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 cu modificările și completările ulterioare

Organele de inspecție fiscală consideră de asemenea că societatea a încălcat și prevederile art.155 (5) literele e), k) și n) din

Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, societatea deducând taxa pe valoarea adăugată din facturi care nu conțin codul de identificare fiscală al beneficiarului, nu conțin taxa pe valoarea adăugată, denumirea, cantitatea, prețul unitar sau conțin date eronate (C.I.F. beneficiar eronat) și ale art. 159 (1) litera b) din același act normativ, deducând taxa pe valoarea adăugată din documente corectate.

Din documentele puse la dispoziție de societate, organele de inspecție fiscală au constat că societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată cu încălcarea prevederilor art. 145 (2) litera a) din Legea nr:571/2003 cu modificările și completările ulterioare din documente care conțin cheltuieli care nu sunt aferente realizării operațiunilor sale taxabile și anume:

- **materiale de construcții în cantități mari** (ex: .X. saci ciment Ucraina) hrană caine, fustă, sacou damă, pulover, hanorac, rochie femei, compleu femei, pantaloni de schi, combină, lampadar, colțar, covoare, biblioteci, mobilă de bucătărie, canapele, măsuță cu roțile, pavaj și borduri roșii, alimente, lucrări de tâmplărie P.V.C. și de construcții fără deviz și contract, plasmă TV, tablouri, LCD.

- **din multe bonuri de combustibil achiziționate în aceeași zi și la intervale orare mici** (de câteva minute, sau chiar aprovizionate de același autovehicol în același moment de la pompe diferite), documentele provenind în cea mai mare parte de la S.C. .X. S.R.L. .X.-.X.), pe aceste bonuri existând datele societății și numărul autovehicolului, dar la data emiterii documentului, unele din autoturisme nu erau încă achiziționate de societate, sau erau trecute autoturisme care nu funcționează cu combustibilul respectiv (conform cărții tehnice),

- **din documente care conțin operațiuni nereale**, emise de

societăți care în urma celor 11 controale încrucișate efectuate și din cele sesizate de Garda financiară -Secția .X. prin Procesul verbal încheiat în 22.04.2010 s-a dovedit că unele nu funcționează la sediul social și nu au înregistrat și raportat operațiunile respective, unele au declarat ca nu au avut relații comerciale cu S.C. .X. S.R.L., iar la unele a reieșit ca s-au aprovizionat cu materialele livrate la S.C. .X. S.K.L. de la societăți fictive, contribuabilul încălcând prevederile art.134 (1) și (2) și ale art. 145 (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare referitoare la exigibilitatea și dreptul de deducere a T.V.A.

Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată încălcând prevederile art. 11 (1), art. 11 (1¹) și art. 11 (1²) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare din documente emise de societăți declarate inactive în baza Ordinului Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.236/9.04.2009 și a dedus taxa pe valoarea adăugată din documente care conțin băuturi alcoolice și țigări, încălcând prevederile art. 145 (5) litera h) din același act normativ.

În urma controalelor încrucișate efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

a) Referitor la S.C. .X. .X. S.R.L. cu sediul în sat .X., comuna .X., județul .X. organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. au constatat că S.C. .X. .X. S.R.L. a achiziționat de la S.C. .X.S.R.L. cu factura nr..X./02.06.2008, 300 pelerine și 300 cizme de cauciuc în valoare de .X. lei, din care taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, vândute apoi la S.C. .X. S.R.L. cu 4 (patru) facturi fiscale în iunie 2008.

Organele de inspecție fiscală au anulat dreptul de deducere

pentru achizițiile efectuate de la S.C. .X.S.R.L, cu sediul în .X. întrucât, aceasta **nu funcționează la sediu, nu depune declarații de impozite și taxe.**

Împotriva asociaților S.C. .X.S.R.L. (.X. .X., .X. .X., cetățeni ucrainieni) a fost înaintată sesizarea penală nr..X./25.06.2009.

Echipa de inspecție fiscală care a efectuat verificarea a menționat că „S.C. .X. .X. S.R.L este obiectul dosarului penal cu nr..X. /P/2010 din 31.05.2010”.

Organele de inspecție fiscală consideră că operațiunile cuprinse în cele 4 (patru) facturi primite de S.C. .X. S.R.L. de la aceasta societate cu taxa pe valoarea adăugată în valoare de .X. lei nu sunt reale și nu au fost respectate prevederile art.134 (1) și (2) și art. 145 (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare referitoare la exigibilitatea și dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

b) Referitor la S.C. .X. S.R.L. .X. județul .X., organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. au întocmit Procesul verbal nr..X./23.09.2010, conform căruia "marfa achiziționată de către S.C. .X. S.R.L., a fost în marea lor majoritate achiziționată de la :

- **S.C. .X. S.R.L. .X.,** care " nu funcționează la sediul social declarat, nu s-a prezentat nici un reprezentant legal, nu există alte modalități de a contacta reprezentanții firmei",

- **S.C. .X. S.R.L. .X. .X.** care "nu funcționează la sediul social declarat, nu s-a prezentat nici un reprezentant legal, nu există alte modalități de a contacta reprezentanții firmei",

- **S.C. .X. S.R.L. .X.** care "are sediul social în județul .X., administratorul firmei domiciliază în .X. .X. și contabilitatea este

condusă de către .X. care are contract de mandat pe S.C. .X. S.R.L",

- **S.C. .X. S.R.L. .X.** care menționează că "mărfurile livrate către S.C. .X. S.R.L au fost achiziționate de la :

- **S.C. .X. S.R.L .X. .X.**, de la care a achiziționat marfă în valoare de .X. lei,

- **S.C. .X. S.R.L. .X.**, de la care a achiziționat marfă în valoare de .X. lei neputându-se efectua controlul încrucișat deoarece reprezentantul legal nu a prezentat actele la solicitarea organelor de inspectie fiscala"

- **S.C. .X. .X. S.R.L .X. .X.**, de la care a achiziționat marfă în valoare de .X. lei, mărfuri achitate integral în numerar de către S.C. .X. S.R.L, taxa pe valoarea adăugată aferentă facturilor emise către S.C. .X. S.R.L nefiind declarată la organele fiscale ale județului .X. și nu a fost achitată la Bugetul de stat - contribuabilul a fost reprezentat tot de d-na .X. în calitate de împuternicit prin contractul de prestari servicii nr. X/03.01.2008".

În baza Contractului de prestări servicii nr.X/03.01.2008, organele de inspecție fiscală au considerat că operațiunile cuprinse în cele 169 facturi primite de S.C. .X. S.R.L. de la S.C. .X. S.R.L. cu taxa pe valoarea adăugată în valoare de .X. lei nu sunt reale, deoarece facturile conțin în cea mai mare parte materiale de construcții înregistrate direct în contul de cheltuieli 6028 (fără a exista investiție demarată) și echipament de lucru înregistrate direct în contul 604, fără ca societatea să evidențieze respectivele bunuri în conturi de stocuri pe baza recepțiilor și fără a putea fi puse la dispoziția echipei de inspecție fiscală, bonuri de consum pe locuri de consum și respectiv evidențe pe persoane.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că

pentru S.C. .X. S.R.L. si S.C. .X. S.R.L. au fost înregistrate la Parchetul de pe lângă Tribunalul .X., dosare penale în cursul anului 2010.

c) Referitor la S.C. .X. S.R.L. din .X. județul .X., organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. au întocmit Procesul verbal nr..X./23.09.2010, prin care "s-a constatat că S.C. .X. S.R.L. .X. nu mai funcționează la sediul declarat din .X., Str. X, Nr.X, jud. .X., iar administratorul firmei care a fost X cetățean roman, a hotărât cesionarea părților sociale pe care le deține către X și X".

Organele de inspecție fiscală au trimis Invitația cu nr.833 în data de 15.03.2009 noului administrator în persoana d-lui X din satul X, județul X, dar invitația a fost returnată, iar pe confirmarea de primire era mențiunea "deținătorul nu mai locuiește în satul .X.", iar "Declarația informativă 394 pe semestrul 2/2008 nu a fost depusă la organul fiscal teritorial". Astfel, inspecția fiscală parțială a fost efectuată prin estimare" pentru perioada 01.01.2006-30.06.2009 și s-a constatat că operațiunile cuprinse în cele 17 (șaptesprezece) facturi primite de S.C. .X. S.R.L. de la S.C. .X. S.R.L. cu taxa pe valoarea adăugată în valoare de .X. lei **nu sunt reale**, deoarece nu s-a putut stabili proveniența acestora și nu au fost respectate prevederile art.134 (1) și (2) și art.145 (1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare referitoare la exigibilitatea și dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată. De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că facturile conțin echipament de lucru, fără a se putea pune la dispoziția echipei de inspecție fiscală recepții și bonuri de consum.

d) Referitor la S.C. .X. S.R.L. .X. – .X., organele de inspecție

fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. au întocmit Procesul verbal nr..X./27.09.2010 din care reiese că ambii administratori ai societății, respectiv .X. .X. și .X. X, au declarat că **"după anul 2006 societatea nu a mai desfășurat nici un fel de activitate"**, iar în prima jumătate a anului 2007 de la adresa unde era înregistrat sediul social al societății, s-a constatat lipsa multor chitanțiere și facturieri.

Din verificarea documentelor contabile aferente anului 2006, organele de inspecție fiscală au constat că în facturile care apar înregistrate în evidența S.C. .X. S.R.L. ca și intrate au data emiterii în perioada octombrie-decembrie 2007, seria și numărul înscrise pe acestea sunt ulterioare celor înregistrate de emitent în anul 2006, fiind emise după "dispariția" facturilor societății.

În notele explicative date de cei doi administratori, aceștia au menționat că "nu s-au derulat relații de nici o natură cu firma .X." și deci operațiunile cuprinse în cele 10 (zece) facturi primite de S.C. .X. S.R.L. de la S.C. .X. S.R.L. .X. - .X. cu taxa pe valoarea adăugată în valoare de .X. lei nu sunt reale.

e) Referitor la S.C. .X. S.R.L. din localitatea X județul .X., organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. au întocmit Procesul verbal nr..X./24.09.2010 din care reiese că "în lunile octombrie 2007 și noiembrie 2008, S.C. .X. S.R.L. a derulat tranzacții comerciale cu S.C. .X. S.R.L. respectiv livrări de mărfuri în valoare totală de .X. lei fără taxa pe valoarea adăugată" și că "facturile respective au fost înregistrate de societate în evidențele contabile respectiv în jurnalele de vânzări și balanțele de verificare în lunile în care acestea sunt datate și au fost încasate în totalitate în numerar".

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constatat că mărfurile comercializate au fost achiziționate de la S.C. .X. S.R.L. X (mobilier), S.C. .X. Impex S.R.L. (materiale de construcții) și S.C. .X. S.R.L. (9 radiatoare), existând neconcordanțe între datele declarate și evidența contabilă, nefiind depuse deconturile de T.V.A. începând cu luna februarie 2008 și declarațiile informative privind livrările/achizițiile efectuate pe teritoriul României aferente perioadei 2007 - 2009, întocmindu-se în acest sens Dispoziția de măsuri nr..X./24.09.2010.

Societatea a fost reprezentată de administratorul .X. statutar al societății S.C. .X. S.R.L., care susține că "**societatea se află în faliment începând cu data de 02.06.2009**".

Ținând cont de cele constatate, organele de inspecție fiscală au considerat că din cele 5 (cinci) facturi primite de S.C. .X. S.R.L. de la S.C. .X. S.R.L., nu se poate acorda dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei din 2 (doua) facturi, operațiunile cuprise în acestea fiind neafere activității.

f) Referitor la S.C. .X. S.R.L. .X., organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. au întocmit Procesul verbal nr..X./05.10.2010 în care se menționează că, în urma transmiterii invitației nr..X./21.09.2010 către asociatul unic și administrator al societății .X., acesta s-a prezentat la sediul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. în data de 28.09.2010, unde la solicitarea echipei de inspecție fiscală a dat o "Nota explicativă" în care a menționat că:"a derulat în luna mai 2008 operațiuni comerciale cu S.C. .X. S.R.L. .X., dar facturile emise nu apar în contabilitatea firmei, respectivul facturier nu s-a găsit și nu poate fi pus la dispoziție".

Din evidențele organelor fiscale a rezultat că în data de

18.03.2010 a fost întocmit un Raport de inspecție fiscală parțială nr..X. prin care a fost verificată perioada 01.01.2005-31.12.2008, act în care se menționează că facturile de la nr..X. la nr. .X. (în valoare totală de .X. lei) emise către S.C. .X. S.R.L. "nu au fost înregistrate în evidența contabilă și nu au fost declarate la organul fiscal nici veniturile nici taxa pe valoarea adăugată colectată din aceste facturi", întocmindu-se la finalul inspecției fiscale parțiale, Decizia de modificare a bazei de impunere nr..X.18.03.2010, care cuprinde și valorile din aceste facturi.

Prin Încheierea Comercială nr..X.2008 emisă de Tribunalul Comercial .X. în Sedința publică din 24.06.2008, a fost deschisă procedura insolvenței societății, iar prin Încheierea nr..X./20.01.2009 emisă de aceeași instituție, s-a dispus **deschiderea procedurii de faliment a societății.**

Organele de inspecție fiscală au constatat că cele 8 (opt) facturi primite de S.C. .X. S.R.L. de la S.C. .X. S.R.L. cu taxa pe valoarea adăugată în valoare de .X. lei nu sunt aferente realizării operațiunilor sale taxabile, neregăsindu-se în nici o investiție.

g) Referitor la S.C. .X. S.R.L. .X.- .X., organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. au întocmit Procesul verbal nr..X./25.10.2010 din care reiese că în urma deplasării la sediul social al societății s-a constatat că "acolo domiciliaza fostul asociat unic și administrator al societății .X., care a cesionat cele 20 părți sociale ale societății numiților .X. și .X. conform Încheierii nr.X/5.02.2009 emise de Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul .X."

Organele de inspecție fiscală s-au deplasat în data de 21.09.2010 la actualul administrator X, unde acesta a declarat verbal

că "nu deține asupra sa acte ale S.C. .X. S.R.L." urmând ca în data de 22.09.2010 să se prezinte la sediul organului fiscal cu actele societății aferente anului 2009, invitație căreia nu i-a dat curs cu toate că a semnat de primire un exemplar al invitației emise în data de 21.09.2009, al doilea exemplar fiind lăsat acestuia".

De asemenea, organele de inspecție fiscală au constat că **S.C. .X. S.R.L. figurează ca inactivă** (nu funcționează la sediul social) din data de 7.10.2010 în baza Ordinului Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2499/21.09.2010, și nu a depus în anul 2009 nici un fel de declarație la organul fiscal teritorial. Astfel, organele de inspecție fiscală consideră că cele 11 (unsprezece) facturi primite de S.C. .X. S.R.L. de la S.C. .X. S.R.L. cu taxa pe valoarea adăugată în valoare de .X. lei, nu sunt aferente realizării operațiunilor sale taxabile, societatea neavând înregistrate în evidența contabilă imobile sau terenuri la această dată, materialele respective nu au fost nici comercializate, astfel încât nu s-a putut stabili realitatea operațiunilor.

Având în vedere cele prezentate, a fost înaintată o sesizare penală pe numele administratorului societății .X..

h) Referitor la S.C. .X. S.R.L. .X.- .X., organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. au întocmit Procesul verbal nr. .X./15.11.2010, din care reiese că echipa de inspecție fiscală s-a deplasat la sediul social al societății din .X.- .X. unde este și domiciliul asociatului unic și administrator .X., expediind 2 (două) invitații cu confirmare de primire în data de 30.09.2010 pentru care "există Confirmarea de primire semnată în data de 04.10.2010 de deștinătorul invitației, însă invitației nu i s-a dat curs și a doua invitație din data de 11.10.2010 s-a întors cu mențiunea "expirat termen

păstrare".

Organele de inspecție fiscală au constat că societatea a depus Declarația informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul României (394) în care a cuprins cele 41 facturi emise către S.C. .X. S.R.L. și că figurează la data de 10.11.2010 "cu debite restante de .X. lei, dobânzi de .X. lei, amenzi neachitate de .X. lei și penalități de întârziere de .X. lei, societatea aflându-se în procedură de insolvență fără bunuri urmăribile din data de 01.10.2010".

Organele de inspecție fiscală au constat că S.C. .X. S.R.L. a înregistrat în evidența contabilă cele 41 de facturi emise de S.C. .X. S.R.L. reprezentând "prestări servicii" de consultanță, dintre care 4 (patru) facturi reprezintă avansuri (pentru furnizare echipamente, pentru întreținere și reparații autoturisme, pentru piese auto și respectiv pentru servicii de consultanță pe lunile iulie și august 2010), care nu au fost achitate până la 30.06.2010.

Deoarece, organele de inspecție fiscală au constat că "S.C. .X. S.R.L. **nu funcționează la sediul social înregistrat**, că nu există înregistrate sedii secundare și/sau puncte de lucru "unde ar fi fost executate serviciile de reparații, iar administratorul/asociatul unic al societății a evitat prezentarea în fața organului fiscal a fost înaintată o sesizare penală pe numele administratorului societății, d-l .X..

Referitor la S.C. .X. S.R.L., organele de inspecție fiscală au constat că aceasta a înregistrat în evidența contabilă de la S.C. .X. S.R.L. 37 (treizeci și șapte) facturi care conțin prestări servicii consultanță și reparații auto cu taxa pe valoarea adăugată în valoare de .X. lei și 4 (patru) facturi cu taxa pe valoarea adăugată în valoare de .X. lei care conțin avansuri neachitate până la data de 30.06.2010, fără însă a se putea verifica realitatea și

legalitatea operațiunilor deoarece asociatul unic și administratorul societatii, .X., nu s-a prezentat la sediul organului fiscal în urma invitațiilor trimise.

Pentru avansurile neachitate, nu s-a acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în baza art.134²(2) lit.b din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

i) Referitor la S.C. .X. S.R.L. .X.- .X., inspectorii din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. au întocmit Procesul verbal nr..X./29.11.2010 din care reiese că această societate are același sediu cu S.C. .X. S.R.L și unul dintre asociați este .X., care este asociat unic și administrator și la S.C. .X. S.R.L, iar în urma deplasării la adresa unde era înregistrat domiciliul fiscal al societății s-a constatat că la aceasta adresă domiciliaza .X. care a declarat în scris că respectiva societate **"nu a funcționat niciodata la aceasta adresă"**.

Organele de inspecție fiscală au expediat 3 (trei) invitații cu confirmare de primire și anume: la sediul social în 30.09.2010 "pentru care exista Confirmarea de primire semnată în data de 04.10.2010 de destinatarul Invitației), **fără însă să i se dea curs**, a doua invitație expediată în data de 11.10.2010 la domiciliul d-lui .X. care s-a întors cu mențiunea **"expirat termen de pastrare"** și una expediată în data de 5.11.2010 administratorului și asociatului societatii .X., invitație expediată la adresa de domiciliu a acesteia din .X., invitație care a fost returnată emitentului după data de 22.11.2010 având înscrisă mențiunea **"depășit termen de păstrare/destinatar lipsă domiciliu"**.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a depus în 2010, Declarația informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul României (394) "dar operațiunile înscrise în cele 27

de facturi care apar emise în perioada martie-mai 2010 către SC .X. SRL .X.- .X. nu se regăsesc în Declarația informativă (394) pentru semestrul I 2010".

Având în vedere că "societatea nu funcționează la sediul social sau la domiciliul fiscal declarat", rezultă intenția d-lui .X. de a se sustrage inspecției fiscale în condițiile în care a și semnat de primire invitația prin care era solicitată prezența acestuia la sediul organului fiscal pentru data de 04.10.2010".

Astfel, echipa de invitație fiscală a considerat că sunt îndeplinite condițiile legale prevăzute la art.1(1) lit.b) din O.P.A.N.A.F. nr.575/21.07.2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru ca S.C. .X.S.R.L. să fie declarată inactivă, întrucât nu funcționează la sediul social sau la domiciliul fiscal declarat.

Echipa de inspecție fiscală a considerat că operațiunile cuprinse în cele 27 (douăzeci și șapte) facturi primite de S.C. .X. S.R.L. de la S.C. .X. S.R.L. .X.- .X. cu taxa pe valoarea adăugată în valoare de .X. lei nu sunt reale și nu au fost respectate prevederile art.134 (1) și (2) și art. 145(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare referitoare la exigibilitatea și dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

j) Referitor la S.C. .X. S.R.L. .X. judetul .X., organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. au întocmit Procesul verbal nr..X./28.10.2010, din care reiese că "în perioada august 2008-martie 2009 S.C. .X. S.R.L. .X. judetul .X. a emis 11 facturi fiscale reprezentând transport de persoane către S.C. .X. S.R.L." din care 3 (trei) facturi au fost înregistrate în contabilitate, dar 8 (opt) "nu sunt înregistrate în evidența contabilă", fapt pentru care organele de inspecție fiscală au "extins controlul asupra tuturor documentelor contabile

de la înființare și până la luna martie 2009" și au aplicat sancțiuni contravențională în baza art. 42 (1) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Organele de inspecție fiscală au considerat nedeductibilă taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, având în vedere că societatea a încălcat prevederile art.159 (1) lit. b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, deducând taxa din facturile nr.X/31.08.2008 și X/30.09.2008, primite de S.C. .X. S.R.L. de la S.C. .X. S.R.L. .X., județul .X., facturi care sunt corectate și care au fost cuprinse în evidența contabilă și a doua oară în jurnalul aferent **trimestrului IV 2008**, dublând astfel taxa dedusă.

k) Referitor la S.C. .X. S.R.L. .X.- .X., organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. au întocmit Procesul verbal nr..X./27.10.2010 din care reiese că în urma deplasării organelor de inspecție fiscală "la adresa unde este înregistrat sediul social al societății, care coincide cu adresa de domiciliu a administratorului/asociatului .X., nu s-a reușit contactarea persoanei respective, la adresa mai sus menționată aflându-se un spațiu închis cu lacăt, cu aspect neîngrijit și care arată ca un loc nefolosit de mult timp".

Astfel au fost trimise 2 (două) invitații cu confirmare de primire, la domiciliul asociatului unic și administratorului .X. din .X.- .X. str. Lotrului nr..X.A, adresa care coincide cu cea a sediului social a societății, ambele întorcându-se cu mențiunea "**casa nelocuită**" respectiv "**la adresa indicată casă nelocuită**". În urma investigațiilor suplimentare efectuate de organele de inspecție fiscală, administratorul societății a pus la dispoziția echipei de inspecție fiscală documentele contabile aferente anului 2009, din care a reieșit că

nu au existat "relații de nici o natură cu S.C. .X. SRL".

Din actele contabile puse la dispoziție de administratorul societății .X., organele de inspecție fiscală au stabilit că în perioada 01.01.2009-30.06.2009 societatea a emis facturi fiscale reprezentând "servicii proiectare" către diverși beneficiari detaliați în Jurnalele de vânzări, S.C. .X. SRL neregăsindu-se printre aceștia, iar în Declarația informativă privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul României (394) aferenta anului 2009 și a deconturilor de taxă pe valoarea adăugată a rezultat că "așa zisele tranzacții cu S.C. .X. S.R.L. nu se regăsesc înscrise în evidența contabilă și în aceste raportari deoarece, conform Notei Explicative, administratorul .X. .X. precizând: **"Declar că nu am avut nici un fel de relație comercială sau de altă natură cu această societate, lucru declarat și la Garda Financiară"** și **"nu am emis nici o factură către această societate"**.

Organele de inspecție fiscală, au constatat că această societate a fost inițial verificată de inspectorii Gărzii Financiare-Secția .X., care au menționat în Procesul verbal nr..X./22.04.2010 că **"între aceste două societăți nu au existat relații comerciale"**.

În urma celor prezentate, echipa de inspecție fiscală a considerat că operațiunile cuprinse în cele 50 de facturi primite de S.C. .X. S.R.L. de la această societate care conține taxa pe valoarea adăugată în valoare de .X. lei nu sunt reale.

I) Referitor la S.C. .X. S.R.L. .X.- .X., organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a fost verificată de inspectorii din cadrul Gărzii Financiare — Secția .X., întocmindu-se Nota de constatare nr. .X./08.04.2010, din care reiese că a fost efectuat un control operativ și inopinat la sediul social declarat al societății care a avut ca obiectiv verificarea încrucișată a relațiilor comerciale derulate cu S.C. .X. S.R.L.

.X.- .X., în cursul anului 2009.

Din documentele justificative și contabile puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală de către reprezentantul societății, precum și din nota explicativă dată în fața organelor de inspecție fiscală, echipa de control a constatat că S.C. .X. S.R.L. .X., nu a derulat niciun fel de relații comerciale cu S.C. .X. S.R.L. .X., în cursul anului 2009.

În urma verificării documentelor contabile ale S.C. .X. S.R.L. și din declarația data de administratorul S.C. .X. S.R.L. care a menționat în scris că " **nu am derulat relații comerciale cu această societate și nici nu au auzit vreodată de societatea susmenționată**", organele de inspecție fiscală au considerat că operațiunile cuprinse în cele 114 facturi înregistrate de S.C. .X. S.R.L. de la S.C. .X. S.R.L. .X., în perioada 01.03.2009 - 30.06.2009 care conțin taxa pe valoarea adăugată în valoare de .X. lei, **nu sunt reale.**

m) Referitor la S.C. .X.S.R.L., din Procesul verbal nr..X./CJ/26.04.2010 întocmit de Garda Financiară —Secția .X. și înregistrat la Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. sub nr..X./26.04.2010, reiese că S.C. .X. S.R.L. .X. a derulat tranzacții comerciale cu S.C. .X.S.R.L. și a dedus taxa pe valoarea adăugată în perioada aprilie- mai 2009, deși începând cu data de 09.04.2009 aceasta a fost înregistrată ca inactivă în baza Ordinului Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.236/09.04.2009.

În urma verificării documentelor contabile ale S.C. .X. S.R.L. organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în valoare de .X. lei deoarece din 16 facturi primite de la S.C. .X.S.R.L. în luna aprilie 2009, din care 1 este în copie, 2 (două) conțin operațiuni neafere realizării de venituri (motoare uzate), iar

13 (treisprezece) sunt emise după data de 09.04.2009, data de la care S.C. .X.S.R.L. a fost declarată inactivă.

n) Referitor la S.C. .X. Com S.R.L. sat .X. comuna Sampaul judetul .X., din Procesul verbal nr..X./CJ/26.04.2010 întocmit de Garda Financiara —Secția .X. și înregistrat la Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. sub nr..X./26.04.2010, reiese că S.C. .X. S.R.L. .X. a derulat tranzacții comerciale cu această societate deducând taxa pe valoarea adăugată în perioada octombrie 2009- aprilie 2010 din facturi care conțin lucrări de construcții, fără contract, devize sau situații de lucrări.

În Procesul verbal nr..X./CJ/26.04.2010 se menționează că "din baza de date existentă la Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. rezultă faptul că împotriva societății a fost deschisă procedura de insolvență, procedură care a început cu data de 12.11.2009, în baza sentinței comerciale nr..X./2009, prin care s-a dispus ridicarea dreptului de administrare a S.C. .X. Com S.R.L. și desemnarea administratorului special, iar în data de 22.12.2009 lichidatorul judiciar a solicitat Tribunalului Comercial .X. în baza notificării nr..X./22.12.2009 pronunțarea unei hotărâri privind **intrarea în procedură simplificată de faliment** a S.C. .X. Com S.R.L. ".

Din verificarea efectuată asupra documentelor contabile ale S.C. .X. S.R.L. .X., organele de inspecție fiscală au constatat că au fost înregistrate în evidența contabilă un număr de 68 de facturi în perioada octombrie 2009 - februarie 2010, din care s-a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, facturile conținând materiale de construcții, lucrări de construcții iar pe majoritatea facturilor este trecut "lucrări de construcții", fără a se putea pune la dispoziția organelor de inspecție fiscală, contractul și devizele de lucrări.

De asemenea, organele fiscale au constatat că societatea nu a depus nici un fel de declarații începând cu data de 01.07.2009, iar începând cu data de 14.01.2010 aceasta figurează în Fișa Sintetică Totală la situația juridică "faliment 14/01/2010".

În urma verificării documentelor contabile ale S.C. .X. S.R.L. a rezultat că nu s-a acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în valoare de .X. lei, suma care reiese din diferența între facturile înregistrate cu semnul plus și cele de stornare emise de S.C. .X. Com S.R.L., având în vedere că operațiunile nu sunt aferente activității.

În concluzie, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru suma de **.X. lei**, calculând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugă pentru perioada 26.07.2007-30.11.2010 în sumă de .X. lei, din care au fost scăzute majorările calculate prin Fișa sintetică totală din 30.11.2010 în sumă de .X. lei, rezultând **majorări de întârziere de plată în sumă de .X. lei, penalități de întârziere** cu cota de 15% pentru perioada 27.07.2010-30.11.2010 în sumă totală **de .X. lei**, din care au fost scăzute penalitățile calculate în Fișa sintetică totală din 30.11.2010 în sumă de .X. lei, rezultând penalități de întârziere de plată în sumă de .X. lei, conform prevederilor art.119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Inspecția fiscală la S.C. .X. SRL a fost inițiată la solicitarea Gărzii Financiare – Secția .X. în vederea stabilirii în întregime a obligațiilor fiscale datorate bugetului de stat. Ca urmare a controlului efectuat de comisarii Gărzii Financiare la acest contribuabil, a fost întocmit Procesul – verbal nr. .X./CJ/23.04.2010, precum și sesizarea penală nr. .X./CJ/26.04.2010 ce

a fost înaintată Parchetului de pe lângă Tribunalul .X. și înregistrată cu nr. .X./P/2010/27.04.2010 în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 9 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, precum și stabilirea autorilor și ale art. 43 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit sesizării penale, S.C. .X. SRL, în perioada 01.01.2009 – 22.04.2010 a derulat tranzacții comerciale cu societăți declarate inactive (S.C. .X.SRL) și a înregistrat în contabilitate operațiuni care nu au la bază documente justificative (S.C. .X. SRL și S.C. .X. SRL).

De asemenea, ca urmare a controalelor încrucișate efectuate de organele de inspecție fiscală la S.C. .X. SRL și S.C. .X. .X. SRL, au fost întocmite sesizările penale nr. .X./15.11.2010, nr. .X./01.03.2010 și nr. .X./02.06.2010 ce au fost înaintate Parchetului de pe lângă Tribunalul .X. și înregistrate cu nr. .X./19.11.2010, nr. .X./P/03.03.2010 și nr. .X./P/04.06.2010, în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 4, art. 8 și art. 9 alin. 1 lit. b) și lit. c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, precum și stabilirea autorilor și ale art. 43 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, la finalizarea inspecției fiscale, prin adresa nr. .X./07.12.2010, organele de inspecție fiscală au transmis Gărzii

Financiare – Secția .X., Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .X./30.11.2010, precum și Raportul de inspecție fiscală nr. .X./30.11.2010 și anexele acestuia, documente pe care Garda Financiară, cu adresa nr. .X./CJ/14.12.2010 le-a înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul .X., în completarea sesizării penale inițiale.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

1. Aspecte procedurale

a) Prin contestația formulată, S.C. .X. SRL susține caracterul nelegal al Deciziei de impunere nr. .X./30.11.2010 privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală în ceea ce privește stabilirea naturii sumelor de plată, având în vedere că atât pentru impozitul pe profit, cât și pentru taxa pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina sa atât majorări de întârziere, cât și penalități de întârziere. Astfel, contestatoarea susține că fiind vorba de 2 obligații de plată, cu temeii diferit, organul fiscal a emis decizia în mod nelegal, menționând o sumă totală, având un singur temei, fapt care este nelegal, întrucât caracterul deciziei de titlu de creanță obligă emitentului să menționeze în clar fiecare sumă, ca natură și temei de drept.

Referitor la această susținere precizăm că în conformitate cu prevederile art. 21 alin. 2 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, creanțele fiscale accesorii sunt dobânzile, penalitățile de întârziere sau majorările de întârziere, după caz.

Tocmai pentru că atât în actul administrativ fiscal contestat, cât și în raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii acesteia sunt invocate temeiurile legale în baza cărora au fost calculate accesoriile la debitul principal, rezultă cu certitudine că nu vorbim despre 2 obligații de plată, ci despre o singură obligație, respectiv creanțe fiscale accesorii.

Mai mult, potrivit prevederilor O.M.F.P. nr. 972/2006 privind aprobarea formularului “Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală”, cu modificările și completările ulterioare la pct. 2.1.1. la denumirea obligației fiscale accesorii de plată se menționează “majorări de întârziere”.

De asemenea, potrivit prevederilor art. 46 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumirea greșită a unei obligații fiscale nu constituie element de nulitate a actului administrativ fiscal

Având în vedere cele de mai sus, susținerea contestatoarei potrivit căreia fiind vorba de 2 obligații de plată, cu temei diferit, organul fiscal a emis decizia în mod nelegal, întrucât caracterul deciziei cu titlu de creanță obligă emitentul să menționeze în clar fiecare sumă, ca natură și temei de drept, nu

poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei.

b) De asemenea, contestatoarea susține că apărările societății nu au fost luate în considerare, aducând drept argument faptul că invitația pentru discuția finală a fost făcută pentru data de 30.11.2010, la ora 14,00, dată la care a fost finalizate și înregistrate și Raportul de inspecție fiscală, Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală și Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată.

Din documentele aflate la dosarul cauzei reiese că la discuția finală, societatea a fost reprezentată de administratorul .X. și dl. .X. care au semnat invitația pentru discuția finală, dar care au refuzat să prezinte în scris punctul de vedere cu privire la constatările organelor de inspecție fiscală.

Astfel, dacă reprezentanții societății contestatoare au refuzat să formuleze un punct de vedere cu privire la constatările din raportul de inspecție fiscală, acestea au rămas definitive, iar după aprobarea raportului de inspecție fiscală de către conducătorul activității de inspecție fiscală acesta a fost înregistrat cu aceeași dată și au fost emise Decizie de impunere și Dispoziție de măsuri, contestate.

c) În ceea ce privește susținerea potrivit căreia “Din cele reținute în Raportul de inspecție fiscală, rezultă că în cazul a 7 societăți acest control încrucișat nu s-a putut efectua, din motive diverse, neimputabile subscrisei. În loc ca organul fiscal să procedeze la lămurirea diverselor situații pe care nu le-a putut

constata cu ocazia acestor controale încrucișate, printr-o reală verificare a activității subscrisei și a evidenței contabile, a procedat la neacordarea în bloc a dreptului de deducere a TVA, cu motivarea operațiuni nereală”, din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei reiese că prin adresa nr. .X./31.08.2010 S.C. .X. SRL a fost înștiințată că începând cu data de 31.08.2010 inspecția fiscală va fi suspendată în conformitate cu prevederile art. 2 lit. a) din O.P.A.N.A.F. nr. 14/2010 privind condițiile și modalitățile de suspendare a inspecției fiscale, iar prin adresa nr. .X./29.11.2010 contribuabilul a fost informat cu privire la reluarea inspecției fiscale.

2. Referitor la solicitarea societatii de a se anula Dispoziția nr..X./30.11.2010 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală ale Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. - Activitatea de inspecție fiscală, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor are competența materială de a soluționa acest capăt de cerere în condițiile în care Dispoziția se referă la stabilirea de măsuri în sarcina contribuabilului și nu cuprinde impozite, taxe, contribuții, datorii vamală sau accesorii ale acestora, stabilite în sarcina contribuabilului.

În fapt, prin Dispoziția nr..X./30.11.2010 privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală s-a dispus contestatoarei, că întrucât există neconcordanțe între datele declarate de agentul economic și cele cuprinse în evidența contabilă cu privire la Declarațiile informative privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul României (394), pentru

perioada 01.07.2007-30.06.2010 să depună declarații rectificative 394 pentru fiecare semestru în parte.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.205 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

[...]

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.”

coroborat cu prevederile art.206 alin.(2) din același act normativ:

“(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.[...]”

De asemenea, art.209 (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

“Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, se soluționează de către:

c) Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesoriile acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de 3 milioane lei sau mai mare, pentru contestațiile formulate de marii contribuabili, precum și cele formulate împotriva actelor enumerate în prezentul articol, emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală, indiferent de cuantum.”

De asemenea, potrivit alin. (2) al aceluiași articol din același act normativ:

“2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente”.

Conform pct.1 din anexa nr.2 la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1939/2004 pentru aprobarea formularului Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, *“Formularul Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite.”*

Totodată, pct.5.2 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede că:

“Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului.”

Din coroborarea prevederilor legale invocate, precum și pentru faptul că măsura stabilită în sarcina S.C .X. S.R.L. prin Dispoziția nr..X./30.11.2010 nu vizează stabilirea de obligațiilor fiscale, ci măsuri de rectificare a declarațiilor 394, rezultă că dispoziția nu are caracterul unui titlu de creanță fiscală, fapt pentru care soluționarea contestației pentru acest capăt de cerere intră în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat, Direcția Generală de soluționare a contestațiilor neavând competența de soluționare a dispozițiilor privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală.

3. Referitor la suma totală de .X. lei, reprezentând:

- .X. lei - impozit pe profit suplimentar;
- .X. lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- .X. lei - penalități aferente impozitului pe profit;
- .X. lei – taxa pe valoarea adăugată suplimentară;
- .X. lei – majorări de întârziere aferente T.V.A.
- .X. lei – penalități aferente T.V.A.

Cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, în condițiile în care organele fiscale au sesizat organele de urmărire penală ale Parchetului de pe lângă Tribunalul .X. pentru a stabili existența sau inexistența elementelor constitutive ale infracțiunilor

prevăzute la art. 4, art. 8, art. 9 alin. 1 lit. b) și lit. c) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare și ale art. 43 din Legea Contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În fapt, cu adresa nr..X./CJ/26.04.2010, Garda Financiară – Secția .X. a transmis Direcției Generale a Finanțelor Publice .X., Procesul Verbal nr..X./CJ/23.04.2004, întocmit în urma unui control operativ și inopinat efectuat la S.C. .X. S.R.L. .X. în vederea efectuării unei inspecții fiscale pentru a stabili în întregime obligațiile fiscale datorate bugetului de stat.

Astfel, organele de inspecție fiscală au efectuat o inspecție fiscală parțială care a vizat perioada 25.07.2006 – 30.06.2010 și au constatat că S.C. .X. S.R.L. a înregistrat cheltuieli cu prestările de servicii, în baza unor documente care cuprind în fapt operațiuni nereale, fără să aibă la bază documente justificative care să reflecte operațiunile înregistrate în contabilitate în urma colaborărilor cu **S.C. .X. S.R.L., S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL și S.C. .X. S.R.L., S.C. .X. SRL, S.C. .X.SRL, precum și cu S.C. .X.S.R.L. – societate declarată inactivă.**

În perioada 01.04.2009-26.05.2009, organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. .X. S.R.L. a înregistrat în evidența contabilă un număr de **20 facturi** în valoare totală de .X. lei, emise de **S.C. .X.S.R.L.**, deși această societate a fost declarată inactivă prin O.P.A.N.A.F. nr.236/09.04.2009, încălcând astfel prevederile art.21 alin.4 lit.r) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea în perioada 01.03.2009 – 30.06.2009, organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. .X. S.R.L. a înregistrat în evidența

contabilă un număr de 50 de facturi reprezentând: cu lucrări de construcții în valoare totală, fără taxa pe valoarea adăugată, de .X. lei la care se adaugă taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, emise de **S.C. .X. S.R.L.**, deși în cursul anului 2009 societatea avea un singur angajat, nu avea încheiate contracte de colaborare cu alți operatori economici în domeniul construcțiilor și totodată nu au existat relații comerciale cu S.C. .X. S.R.L., conform verificării încrucișate la furnizor, încălcând astfel prevederile art.21 alin.4 lit.f) și art.155 alin.5 lit.a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În aceeași perioadă, respectiv 01.03.2009 – 30.06.2009, organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. .X. S.R.L. a înregistrat în evidența contabilă un număr de **114 de facturi** în valoare totală de .X. lei, emise de **S.C. .X. S.R.L.**, deși în cursul anului 2009 între cele două societăți nu au existat relații comerciale, încălcând astfel prevederile art.9 lit.c) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare și ale art.43 din Legea Contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru cei trei agenți economici, Garda Financiară – Secția .X. a transmis Sesizarea penală nr..X./ CJ/26.04.2010 la Parchetul de pe lângă Tribunalul .X., în vederea stabilirii existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.9(1) lit.c) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare și ale art.43 din Legea contabilității nr.82/1991 republicată, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de Procesul Verbal nr..X./CJ-23.04.2010, Raportul de inspecție fiscală nr..X./30.11.2010 și Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./30.11.2010.

De asemenea, în perioada martie - iunie 2010, S.C. .X. SRL a înregistrat în contabilitate 41 de facturi în sumă totală de .X. lei emise de S.C. .X. SRL și a dedus TVA înscrisă în aceste facturi. La data de 30.06.2010, suma de .X. lei era neachitată. Deoarece societatea nu funcționează la sediul social declarat, nu există înregistrate sedii secundare și/sau puncte de lucru (având în vedere că pentru o parte din serviciile prestate, respectiv reparații auto, societatea trebuia să dețină un spațiu specializat cu dotări corespunzătoare), iar administratorul/asociatul unic al societății nu s-a prezentat la sediul organelor de inspecție fiscală la solicitarea acestora, cele 41 de facturi nu au fost luate în calcul de organele de inspecție fiscală.

Astfel, au fost încălcate prevederile art. 8 din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare. Împotriva administratorului S.C. .X. SRL, organele de inspecție fiscală au înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul .X., ca urmare a unei inspecții fiscale anterioare, sesizarea penală nr. .X./01.03.2010 întrucât societatea a achiziționat mărfuri de la 5 societăți comerciale din România care ulterior au fost livrate în Ungaria, toate aceste tranzacții (atât aprovizionările, cât și livrările) fiind achitate, respectiv încasate în numerar. Din verificările încrucișate efectuate la furnizori s-a constatat că aceste tranzacții nu sunt conforme cu realitatea, încălcându-se prevederile art. 8 și art. art.9 lit.c) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare și art. 43 din Legea Contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În luna iunie 2008, S.C. .X. SRL a achiziționat de la S.C. .X. .X. SRL 300 cizme de cauciuc și 300 pelerine în valoare de .X. lei. Din controlul încrucișat efectuat de organele de inspecție fiscală la S.C. .X. .X. SRL a

rezultat că aceasta a achiziționat aceste bunuri de la S.C. .X. Imp. Exp SRL, societate care nu funcționează la sediul social declarat, nu a depus declarații de impozite și taxe și pentru care organele de inspecție fiscală au înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul .X. sesizarea penală nr. .X./25.06.2009.

Întrucât s-a constatat că administratorul S.C. .X. .X. SRL a încălcat prevederile art. 9 lit. b) și c) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul .X. sesizarea penală nr. .X./02.06.2010, înregistrată cu nr. .X./P/04.06.2010.

Totodată, în anul 2008 și respectiv 2010 S.C. .X. SRL a înregistrat în contabilitate cheltuieli în baza unor facturi emise de către **S.C. .X. S.R.L și S.C. .X. S.R.L.** Din controalele încrucișate efectuate la acești contribuabili, organele de inspecție fiscală au constat că cele două societăți nu funcționează la sediul social, iar din evidența fiscală nu reiese că facturile emise de S.C. .X. SRL au fost declarate prin Declarațiile informative privind livrările-prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul României.

Prin contestație, societatea susține că dacă **„emitenții acestor facturi nu au procedat la înregistrarea în contabilitate a facturilor emise către subscrisa, ori facturi de către societăți după data declarării ca inactive, nu este un fapt opozabil și imputabil ca fapt de înlăturare a deducerii taxei pe valoarea adăugată”**, iar faptul că administratorii acestor societăți au declarat „[] **că nu au derulat activități de nici o natură cu S.C. .X. S.R.L, este una fără temeii legal, întrucât subscrisa a procedat la cumpărarea produselor înscrise în aceste facturi, la achitarea lor, bunurile menționate în facturi fiind bunuri**

strict necesare desfășurării activității subscrisei, verificarea organelor de inspecție fiscală ***„fiind una superficială, având ca temei doar declarațiile unor persoane, în contra unor documente fiscale emise potrivit legii”***.

Prin sesizarea penală nr. .X./CJ/26.04.2010 ce a fost înaintată Parchetului de pe lângă Tribunalul .X. și înregistrată cu nr. .X./P/2010/27.04.2010 Garda Financiară a solicitat organelor de urmărire penală constatarea existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 9 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, precum și stabilirea autorilor și ale art. 43 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit sesizării penale, S.C. .X. SRL, în perioada 01.01.2009 – 22.04.2010 a derulat tranzacții comerciale cu societăți declarate inactive (S.C. .X.SRL) și a înregistrat în contabilitate operațiuni care nu au la bază documente justificative (S.C. .X. SRL și S.C. .X. SRL).

De asemenea, ca urmare a controalelor încrucișate efectuate de organele de inspecție fiscală la S.C. .X. SRL și S.C. .X. .X. SRL, au fost întocmite sesizările penale nr. .X./15.11.2010, nr. .X./01.03.2010 și nr. .X./02.06.2010 ce au fost înaintate Parchetului de pe lângă Tribunalul .X. și înregistrate cu nr. .X./19.11.2010, nr. .X./P/03.03.2010 și nr. .X./P/04.06.2010, în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 4, art. 8 și art. 9 alin. 1 lit. b) și lit. c) din Legea nr.

241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, precum și stabilirea autorilor și ale art. 43 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, la finalizarea inspecției fiscale, prin adresa nr. .X./07.12.2010, organele de inspecție fiscală au transmis Gărzii Financiare – Secția .X., Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .X./30.11.2010, precum și Raportul de inspecție fiscală nr. .X./30.11.2010 și anexele acestuia, documente pe care Garda Financiară, cu adresa nr. .X./CJ/14.12.2010 le-a înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul .X., în completarea sesizării penale inițiale.

În drept, prevederile art. 214 alin. (1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

“(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă”.

De asemenea, art.216 alin (4) din același act normativ prevede că ***“Prin decizie se poate suspenda soluționarea cauzei, în condițiile prevăzute de art.214”.***

Astfel, între stabilirea obligațiilor fiscale prin Decizia de impunere nr..X./30.11.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată

stabilite de inspecția fiscală, contestată și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei în procedură administrativă.

Această interdependență constă în faptul că în speță se ridică problema realității și legalității operațiunilor efectuate de societate, în sensul că societatea a înregistrat în contabilitate cheltuieli deductibile fiscal și a dedus taxa pe valoarea adăugată înscrisă în facturi provenite de la o societate declarată inactivă și de la societăți cu care nu a derulat relații comerciale, sau de la societăți comerciale care la rândul lor au derulat tranzacții cu societăți fictive, deși aceste relații comerciale nu au existat în fapt cu consecința diminuării impozitului pe profit și a taxei pe valoarea adăugată aferentă, aspecte asupra cărora urmează să se pronunțe organele de cercetare și urmărire penală.

Astfel, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale, având în vedere principiul de drept conform căruia „*penalul ține în loc civilul*”, precum și faptul că, în speță, operațiunile efectuate au implicații fiscale întrucât se ridică problema realității acestora.

Se reține că, potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte cauza materială unică a celor două acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, iar pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.

Totodată, precizăm că și Curtea Constituțională prin Decizia nr.X/26.10.2004, anexată la dosar, prin care a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.214 alin. (1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare s-a pronunțat în sensul că

„întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art.19 alin.(2) din Codul de procedură penală, scopul suspendării constituindu-l tocmai verificarea existenței sau nu a infracțiunii cu privire la care instanța are unele indicii”.

Cu același prilej, prin Decizia Curții Constituționale nr.72 din 28.05.1996, anexată la dosar, s-a reținut că **„nu trebuie ignorate nici prevederile art.22 alin.1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia”.**

De asemenea, prin Decizia nr.449/26.10.2004, Curtea Constituțională a constatat că **„pentru identitate de rațiune, cele statuate în materie civilă își găsesc justificarea și în ceea ce privește acțiunile în contencios administrativ ”.**

Totodată, potrivit Sentinței civile nr. X/CA pronunțată de Curtea de Apel .X. – Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. .X./36/2010, **„la efectuarea de cercetări penale în legătură cu activitatea unei societăți comerciale și a celor cu care aceasta a avut raporturi comerciale, cercetări care justifică măsura suspendării contestației, este lipsit de relevanță cine a sesizat organele penale, interesând existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, cu înrâurire hotărâtoare asupra soluției”.**

Astfel, indiferent dacă sesizarea penală a fost înaintată de comisarii Gărzii Financiare – Secția .X. sau de organele de inspecție fiscală ale Direcției Generale ale Finanțelor Publice a Județului .X., autorități aflate în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, organele de cercetare penală au în derulare cercetări privind activitatea desfășurată de S.C. .X.

S.R.L., precum și agenții economici cu care aceasta susține că a efectuat tranzacții comerciale în perioada supusă inspecției fiscale.

Având în vedere faptele constatate prin Procesul Verbal Seria CJ nr..X./22.04.2010, înregistrat la Garda Financiară – Secția .X. cu nr..X./CJ/23.04.2010 și Raportul de inspecție fiscală nr..X./ 30.11.2010, se reține că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, se va suspenda soluționarea contestației pentru suma totală de .X. lei, reprezentând impozit pe profit, taxa pe valoarea adăugată și accesorii aferente acestora, rezultată din facturile emise de **S.C. .X.S.R.L, S.C. .X. S.R.L, S.C. .X. S.R.L., S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL și S.C. .X. .X. SRL**, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 214 alin. 3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare: **„(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”**

4. Referitor la suma totală de .X. lei reprezentând :

- .X. lei - impozit pe profit suplimentar;
- .X. lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit suplimentar;
- .X. lei – penalități de întârziere aferente impozitului pe profit suplimentar,

Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă societatea datorează aceste obligații fiscale stabilite suplimentar,

În condițiile în care prin contestația formulată aceasta nu aduce nicio motivație în susținerea acestui capăt de cerere.

În fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./30.11.2010 a fost stabilit în sarcina S.C. .X. S.R.L. impozit pe profit suplimentar de plată în sumă de .X. lei și accesorii în sumă de .X. lei aferente unor cheltuieli care nu sunt efectuate în scopul realizării de venituri impozabile sau deduse în baza unor documente care nu îndeplinesc condiția legală de înregistrare în contabilitate.

Prin contestația formulată, deși contestă impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă totală de .X. lei și accesoriile aferente în sumă de .X. lei, societatea susține doar faptul că toate cheltuielile reținute de organele de inspecție fiscală ca nefiind deductibile au fost și sunt deductibile, constatările fiind prezentate în mod generic, fără indicarea și analizarea în concret a caracterului nedeductibil al acestuia.

În drept, potrivit prevederilor art. 206 lit.(c) și lit.(d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la forma și conținutul contestației:

“(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:[...]”

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;”

iar la pct.12.1 lit.b) din O.P.A.N.A.F. nr.519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se prevede:

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;

Din dispozițiile legale invocate mai sus, se reține că în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de fapt, cât și temeiurile de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste aceste sume, în conformitate cu pct.2.4 din O.P.A.N.A.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

“2.4. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Se reține că societatea nu aduce niciun argument de fond prin contestație care să fie susținut cu documente și motivat pe baza de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală referitoare la impozitul pe profit stabilit suplimentar, fapt pentru care având în vedere cele precizate mai sus, precum și documentele anexate la dosarul cauzei, în temeiul prevederilor art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct.12.1 lit.b din O.P.A.N.A.F. nr.519/2005 privind Instrucțiunile pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căroră „***Contestația poate fi respinsă ca nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării***”, contestația formulată de S.C. .X.

S.R.L. împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./30.11.2010 se va respinge ca nemotivată pentru suma de **.X. lei, reprezentând impozit pe profit.**

În ceea ce privește suma de **.X. lei**, aceasta reprezintă accesorii aferente impozitului pe profit stabilite în conformitate cu prevederile art. 115, art.119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere că s-a respins ca nemotivată contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. pentru suma de **.X. lei** reprezentând impozit pe profit, conform principiului de drept “accessorium sequitur principale”, potrivit căruia accesoriul urmează soarta principalului, urmează să se respingă ca nemotivată contestația și pentru suma de **.X. lei**, reprezentând accesorii aferente impozitului pe profit.

5. În ceea ce privește suma de .X. lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar:

- .X. lei - taxa pe valoare adăugată suplimentară;
- .X. lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- .X. lei – penalități aferente taxei pe valoarea adăugată.

A. Referitor la taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri care nu sunt destinate operațiunilor taxabile, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe asupra dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de materiale de construcții, în condițiile în care societatea nu demonstrează cu documente justificative dacă bunurile

achiziționate au fost destinate desfășurării activității proprii, în folosul operațiunilor taxabile ale societății.

În fapt, în perioada verificată societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă unor achiziții de bunuri și servicii facturate de **S.C. .X. S.R.L., S.C. .X. S.R.L., S.C. .X. S.R.L., S.C. .X. S.R.L., S.C. .X. Com S.R.L. și S.C. .X. S.R.L.**, respectivele achiziții nefiind destinate realizării de operațiuni taxabile.

Organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă operațiunilor din facturile emise de **S.C. .X. S.R.L., S.C. .X. S.R.L., S.C. .X. S.R.L., S.C. .X. S.R.L.**, în baza prevederilor art.145 alin.2 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pe motiv că respectivele achiziții nu au legătură cu obiectul de activitate al societății și deci nu sunt destinate operațiunilor taxabile.

Societatea solicită acordarea deductibilității taxei pe valoarea adăugată deoarece operațiunile sunt reale iar „subscrisa am procedat la cumpărarea produselor înscrise în aceste facturi, la achitarea lor, bunurile menționate în facturi fiind bunuri strict necesare desfășurării activității subscrisei”, întrucât a intenționat și intenționează să edifice o construcție necesară desfășurării activității, scop în care a achiziționat un teren, conform Contractului de vânzare cumpărare autentificat sub nr. .X./23.12.2009, a întreprins demersuri pentru obținerea unei autorizații de construcție, a achiziționat materiale necesare edificării construcției și a procedat la conservarea acestora, conform Contractului de custodie nr. .X./01.10.2008, împreună cu Procesul verbal nr. 1 și Anexa 2 și Procesul verbal nr. 2 și Anexa 2.

Referitor la recepții și bonuri de consum, societatea susține că „au fost întocmite actele legale pentru întreaga perioadă 2007-2010, verificată de către organul de control”.

În drept, potrivit prevederilor art. 145 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“Sfera de aplicare a dreptului de deducere

**(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității
taxei.**

**(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa
afărentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul
următoarelor operațiuni:**

a) operațiuni taxabile;[...]”

Având în vedere prevederile menționate mai sus, se reține ca dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă și este condiționat de utilizarea serviciilor achiziționate în folosul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile.

La art. 146 alin. (1) lit. a) și art. 155 alin. (5) din actul normativ menționat mai sus, se stipulează:

„Condiții de exercitare a dreptului de deducere

**(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei,
persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:**

**a) pentru taxa datorată sau achitată, afărentă bunurilor
care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost
ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care
să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”**

coroborate cu cele ale pct.45 alin.2 lit.a) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, cu modificările și completările ulterioare :

“(2) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin.1 trebuie îndeplinite următoarele cerințe :

A) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere. “

Totodată, conform art. 155 alin. 5 din același act normativ stipulează:

“Art. 155. Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, alta decât o livrare/prestare fără drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) și (2), trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă.

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată diferă de data emiterii facturii;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală, ale persoanei impozabile care emite factura;

e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153, ale reprezentantului fiscal;

f) denumirea/numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală ale beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă;

g) denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153 ale reprezentantului fiscal;

h) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

i) baza de impozitare a bunurilor și serviciilor sau, după caz, avansurile facturate, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț;

j) indicarea cotei de taxă aplicate și a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei;

k) în cazul în care nu se datorează taxa, trimiterea la dispozițiile aplicabile din prezentul titlu sau din Directiva 112 sau orice altă mențiune din care să rezulte că livrarea de bunuri sau prestarea de servicii face obiectul unei scutiri sau a procedurii de taxare inversă;

l) în cazul în care se aplică regimul special pentru agențiile de turism, trimiterea la art. 152¹, la art. 306 din Directiva 112 sau orice altă referință care să indice faptul că a fost aplicat regimul special;

m) dacă se aplică unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, trimiterea la art. 152², la art. 313, 326 ori 333 din Directiva 112 sau orice altă referință care să indice faptul că a fost aplicat unul dintre regimurile respective;

n) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi sau documente pentru aceeași operațiune”.

Conform prevederilor legale mai sus invocate, persoana impozabilă pentru a beneficia de acordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată trebuie să justifice exercitarea acestui drept în baza facturii, care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin.(5) din Codul fiscal, care prevede informațiile pe care trebuie să le conțină factura.

Potrivit celor constatate de organele de inspecție fiscală, referitor la bunurile achiziționate și serviciile prestate, se rețin următoarele:

- jurnalele pentru vânzări aferente perioadei ianuarie 2008 – ianuarie 2009 pe care scrie denumirea S.C. .X. S.R.L sunt documente care nu poartă nicio semnătură pentru a edifica cine este emitentul acestora, din care reiese că S.C. .X. S.R.L ar fi emis către S.C. .X. S.R.L. **mai multe facturi decât cele cuprinse în evidența contabilă** (ex. FF X/25.01.2008, FF X/01.04.2008, FF X/02.04.2008, FF X/11.06.2008, FF X/19.07.2008, FF

X/10.10.2008). Din contractul de custodie nr. .X./01.10.2008, anexat la dosarul cauzei, reiese că S.C. .X. S.R.L. ar fi predat spre păstrare și conservare unei persoane fizice, în mod gratuit, materialele de construcții achiziționate de la S.C. .X. S.R.L., în baza Procesului verbal nr. X și a Anexei nr. X, în care sunt cuprinse doar 6 facturi din perioada octombrie – noiembrie 2008, durata contractului fiind de 3 ani. În luna ianuarie 2009, prin Procesul verbal nr. 2 și anexa 2, preda din nou în custodie, în baza aceluiași contract materiale de construcții achiziționate în luna ianuarie 2009 și abia în luna iunie 2010 predă sub forma de împrumut de folosință, materialele achiziționate în perioada octombrie 2008 – ianuarie 2009, în baza Contractului de împrumut de folosință – comodat nr. X/22.06.2010, încheiat cu aceeași persoană fizică. Cele două contracte sunt încheiate pe o perioadă de 3 ani, respectiv 2 ani și deși toate aceste materiale „sunt bunuri mobile fungibile supuse stricăciunii, deteriorării”, așa cum se menționează în Contractul de împrumut de folosință – comodat nr. X/22.06.2010, societatea predă spre folosință în anul 2010, materiale de construcție achiziționate în luna octombrie 2008.

Se reține, totodată, că **unele materiale au fost date spre păstrare de două ori** (odată în luna ianuarie 2009, fiind cuprinse în Anexa 2 la Procesul verbal nr. 2 și odată în luna iunie 2010 fiind cuprinse la pozițiile de la 15 la 36 din Lista anexată Contractului de împrumut de folosință – comodat nr. X/22.06.2010).

- referitor la recepții și bonuri de consum, organele de inspecție fiscală au constatat că 169 facturi cu TVA în sumă de .X. lei emise de S.C. .X. S.R.L către S.C. .X. S.R.L, nu sunt reale și nu sunt aferente desfășurării activității, iar în **notele de recepție** anexate la dosarul cauzei, aferente anilor 2007 și 2008, **nici una nu conține denumirea furnizorilor, nu**

conțin cantitatea recepționată, nu corespund cu pozițiile și cantitățile din factură.

- din situația centralizată a recepțiilor obiectelor de inventar aferente perioadei iulie-decembrie 2009, organele de inspecție fiscală au constatat că doar recepția nr.X/30.04.2009 a fost întocmită pe baza facturii emise de S.C. .X. S.R.L, că **unele facturi sunt în copie ori au înscrisă greșit adresa**, există **recepții care nu au anexate situațiile nominale de dare în consum** a echipamentelor de lucru, pe bază de semnătură, fapt pentru care organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă acestor facturi.

- S.C. .X. S.R.L. a achiziționat materiale de construcții în perioada octombrie - decembrie 2007 de la S.C. .X. S.R.L. (mortar, ciment, ghips carton, aracet, vopsea lavabilă, tencuială structurată, profile, cărămidă, polistiren), conform celor 10 facturi în valoare de .X. lei, **fără să aibă anexate recepții sau bonuri de consum**, iar **Notele de recepție nr.X/25.09.2007, nr.X/06.11.2007 nu conțin materiale aprovizionate de la S.C. .X. S.R.L.**, iar administratorii societății .X. S.R.L. au menționat în scris că „nu s-au derulat relații de nici o natură cu firma .X.”.

- Referitor la S.C. .X. S.R.L., organele de inspecție fiscală au constatat că **Nota de recepție nr.X/14.04.2008 este întocmită eronat**, conținând 10 bucăți radiatoare, iar FFX/14.04.2008 aferentă, conține rotopercutantă, flex, însă în data de 15.04.2008 organele de inspecție fiscală au constatat că trebuia să mai existe o recepție întocmită pentru factura nr.X, însă nota de recepție 26 este emisă în data de 30.04.2007 și conține materiale aprovizionate de la alta societate.

- societatea contestatoare **nu a întocmit în luna mai 2008 recepții pentru materialele de construcții achiziționate de la S.C. .X. S.R.L.**, având în vedere că recepțiile anexate sunt în ordine cronologică de

la nr.X/09.05.2008 la nr.X/24.05.2008 și nici una nu este aferentă materialelor de construcții aprovizionate de la această societate.

- în centralizatorul recepțiilor din perioada 01.07.2009-21.12.2009, referitoare la achizițiile de la S.C. .X. S.R.L. notele de recepție nu sunt întocmite în ordine cronologică, iar notele de recepție aferente perioadei august-septembrie 2009 nu sunt completate cu cantitățile din facturi, fiind trecută cifra 1 în locul cantității de material aprovizionate.

- Referitor serviciile prestate de S.C. .X. Com S.R.L., pentru cele 16 facturi emise de această societate, S.C. .X. S.R.L. nu a anexat documente (contracte, situații de lucrări, devize, procese verbale de recepție a lucrărilor) din care să reiasă că lucrările de construcții facturate de aceasta (decofrat, cofrat, montat fier, turnat stâlpi) sunt „strict necesare desfășurării activității subscrisei”. La dosarul contestației sunt anexate **note de recepție întocmite în mod eronat**, în care la coloanele „cantitate” este trecută cifra 1, indiferent dacă se achiziționate bunuri sau sunt prestate servicii, lucru care reiese numai din notele de recepție (ex. FF nr. X/04.10.2009 care conține săpături manuale fundație, nota de recepție X/04. 10.2009). Totodată, organele de control au reținut că S.C. .X. S.R.L. a prezentat facturi emise de S.C. .X. Com S.R.L., chiar și după data dechiderii procedurii de insolvență, respectiv data de 12.11.2009, și după data de 22.12.2009 când lichidatorul judiciar a solicitat Tribunalului Comercial .X. în baza notificării nr. .X./22.12.2009, pronunțarea unei hotărâri privind intrarea în procedura simplificată de faliment.

Față de cele de mai sus, din analiza documentelor prezentate se reține că societatea contestatoare nu a prezentat în justificare documente din care să reiasă modul concret în care utilizarea respectivelor materiale de construcție au contribuit la realizarea de operațiuni taxabile sau care să

face dovada existenței în stoc sau predarea în custodie a bunurilor achiziționate.

De asemenea, referitor la susținerea contestatoarei conform căreia a avut intenția de a edifica o construcție se rețin următoarele:

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei se reține că potrivit Contractului de vânzare-cumpărare nr. .X./ 23.12.2009, anexat în copie la dosarul cauzei, S.C. .X. SRL, în calitate de cumpărător, prin administrator X a achiziționat de la X și X, în calitate de vânzători un teren „arabil” în suprafață totală de 1000 mp, situat în Comuna X, județul .X., contra unui preț de X lei. Prin contestație, S.C. .X. SRL susține că terenul a fost achiziționat cu intenția de a ridica o construcție necesară desfășurării activității, în acest sens, obținând Autorizația de construire nr. X/05.03.2010.

Totodată, organul de soluționare reține că aceste bunuri au fost achiziționate cu mult timp înaintea cumpărării unui teren în vederea contruirii sediului societății, iar potrivit Contractului de vânzare cumpărare nr. .X./ 23.12.2009 terenul achiziționat are destinația de „teren arabil” care nu poate fi utilizat în vederea edificării unei construcții, astfel afirmația contestatoarei conform căreia a intenționat și intenționează să edifice o construcție necesară desfășurării activității nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei.

Ca urmare, organul de soluționare reține că societatea nu face dovada cu documente a existenței în stoc sau predării în custodie a materialelor de construcție achiziționate în perioada 2007 – 2009, nu face dovada utilizării acestora în scopul operațiunii taxabile, terenul achiziționat în anul 2008 fiind teren arabil și nu construibil, astfel că nu se poate reține susținerea referitoare la intenția contestatoarei de ai construi cu materialele

achiziționate în perioada 2007 – 2009, cu atât mai mult cu cât acestea sunt fungibile.

Mai mult, tranzacția de vânzarea-cumpărare a avut loc între S.C. .X. S.R.L. și administratorul acesteia, respectiv X.

Astfel, în mod legal, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziționării de bunuri de la S.C. .X. S.R.L., S.C. .X. S.R.L., S.C. .X. S.R.L., S.C. .X. S.R.L., S.C. .X. Com S.R.L. și S.C. .X. S.R.L., motiv pentru care în baza prevederilor art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.12.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit cărora: *”contestația poate fi respinsă ca a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezente în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”*, se va respinge ca neîntemeiată contestația societății pentru acest capăt de cerere.

B. Referitor la taxa pe valoarea adăugată aferentă dublei înregistrări contabile, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe asupra dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în 2 facturi, în condițiile în care societatea a înregistrat aceste documente de 2 ori în evidența contabilă.

În fapt, cu ocazia inspecției fiscale efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că S.C. .X. S.R.L. a înregistrat de 2 ori în evidența contabilă 2 facturi corectate, emise de **S.C. .X. S.R.L.**, respectiv Factura nr. X/31.08.2008 și Factura X/30.09.2008, dublând astfel taxa pe valoarea adăugată dedusă, fiind încălcate astfel prevederile art.159(1) litera b) și art.146(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Societatea solicită acordarea deductibilității taxei pe valoarea adăugată în sumă de **X lei** deoarece operațiunile sunt reale iar „subscrisa am procedat la cumpărarea produselor înscrise în aceste facturi, la achitarea lor, bunurile menționate în facturi fiind bunuri strict necesare desfășurării activității subscrisei”.

În drept, potrivit prevederilor art. 159 alin. (1) lit. b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“Corectarea informațiilor înscrise în facturi sau în alte documente care țin loc de factură se efectuează astfel:

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul inițial, numărul și data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie se emite un nou document conținând informațiile și valorile corecte și concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul și data documentului corectat”.

Speței, sunt incidente și dispozițiile art.146 alin. (1) lit a) și art. 155 alin. (5) din același act normativ:

“ Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5)”.

Se reține că, în cazul în care se dorește corectarea datelor înscrise într-o factură transmisă deja beneficiarului se va emite un nou document care trebuie să cuprindă atât informațiile din documentul inițial, numărul și data documentului corectat, valorile cu semnul minus, cât și informațiile și valorile corecte, iar concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul și data documentului corectat.

De asemenea, pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, persoana impozabilă trebuie să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Se reține că pentru a fi corectate facturile fiscale, societatea comercială au înregistrat de două ori în evidența contabilă facturile nr.X/31.08.2008 și nr.X/30.09.2008 lunile august, septembrie și octombrie 2008, încălcând astfel prevederile art.159 (1) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la modalitatea de corectare a facturilor care au fost transmise beneficiarului.

Având în vedere că deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturile emise de S.C. .X. S.R.L. este expres condiționată de deținerea de facturi fiscale, astfel cum este specificat în dispozițiile legale

mai sus citate, rezultă că societatea nu avea drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei înregistrate în evidența contabilă de două ori.

Astfel, în mod legal organele de inspectie fiscala nu au acordat drept de deducere pentru TVA în sumă de **.X. lei** înscrisă în facturile corectate și dublate, motiv pentru care în baza prevederilor art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.12.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căroră: *"contestația poate fi respinsă ca a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezente în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat"*, se va respinge ca neîntemeiată contestația societății pentru acest capăt de cerere.

În concluzie, față de cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și prevederile legale invocate, în baza prevederilor art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.12.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căroră: *"contestația poate fi respinsă ca a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezente în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat"*, se

va respinge ca neîntemeiată contestația societății pentru acest capăt de cerere.

D. Referitor la suma de .X. lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată pentru care organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere,

Agencia Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă societatea datorează aceste obligații fiscale stabilite suplimentar, în condițiile în care prin contestația formulată aceasta nu aduce nicio motivație în susținerea acestui capăt de cerere.

În fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./30.11.2010 a fost stabilită în sarcina S.C. .X. S.R.L. taxă pe valoarea adăugată în cuantum de **.X. lei** aferentă unor cheltuieli în sumă de .X. lei.

Aceste cheltuieli sunt aferente unor achiziții de băuturi alcoolice și țigări și provin din bonuri de la case de marcat fiscale în lipsa facturii fiscale, din bonuri de combustibil achiziționat în aceeași zi și la intervale orare mici, documentele provenind în cea mai mare parte de la aceeași unitate de distribuție a carburanților, pe aceste bonuri existând datele societății și numărul de înmatriculare al autovehiculului, dar la data emiterii documentului, unele din aceste autoturisme nu erau încă achiziționate de societate.

Prin contestația formulată, deși contestă taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă totală de .X. lei și accesoriile aferente în sumă de .X. lei, contestatorul aduce argumente doar pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

În drept, potrivit prevederilor art. 206 alin. (1) lit. c) și lit. d) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la forma și conținutul contestației:

“(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:[...]”

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;”

iar la pct.12.1 lit.b) din O.P.A.N.A.F. nr.519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se prevede:

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;”

Din dispozițiile legale invocate mai sus, se reține că în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de fapt, cât și temeiurile de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste aceste sume, în conformitate cu pct.2.4 din O.P.A.N.A.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

“2.4. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Se reține că societatea nu aduce niciun argument de fond prin contestație care să fie susținut cu documente și motivat pe baza de

dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală referitoare la nedeductibilitatea taxei pe valoarea adăugată în cuantum de **.X. lei** aferentă cheltuielilor în sumă de .X. lei, fapt pentru care având în vedere cele precizate mai sus, precum și documentele anexate la dosarul cauzei, în temeiul prevederilor art.216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct.12.1 lit.b) din O.P.A.N.A.F. nr.519/2005 privind Instrucțiunile pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit cărora „**Contestația poate fi respinsă ca nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării**”, contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./30.11.2010 se va respinge ca nemotivată pentru suma de **.X. lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată.**

În ceea ce privește suma de **.X. lei**, aceasta reprezintă accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată stabilite în conformitate cu prevederile art. 115, art.119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere că prin prezenta decizie s-a respins ca nemotivată contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. pentru suma de **.X. lei** reprezentând taxă pe valoarea adăugată și ca neîntemeiată pentru suma de **.X. lei**, conform principiului de drept potrivit căruia “accessorium sequitur principale”, se va respinge ca neîntemeiată și nemotivată contestația și pentru suma de **.X. lei**, reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea

adăugată, din care **.X. lei** majorări de întârziere și **.X. lei** penalități de întârziere.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul prezentei decizii, precum și în baza prevederilor art. 214 alin.1, art.216 alin. (1) și alin. (4) și art. 209 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 2.4, pct. 12.1 lit. a) și lit.b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată se:

DECIDE

1. Suspendarea soluționării contestației formulate de S.C. .X. S.R.L împotriva Deciziei de impunere nr. .X./30.11.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru sumă totală de **.X. lei**, reprezentând:

- .X. lei - impozit pe profit suplimentar;
- .X. lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- .X. lei - penalități aferente impozitului pe profit;
- .X. lei – taxa pe valoarea adăugată suplimentară;
- .X. lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- .X. lei – penalități aferente taxei pe valoarea adăugată.

2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr. .X./30.11.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru suma totală de **.X. lei** reprezentând taxa pe valoare adăugată suplimentară.

3. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr. .X./30.11.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru suma totală de **.X. lei**, reprezentând :

- .X. lei - impozit pe profit suplimentar,
- .X. lei - majorări aferente impozitului pe profit suplimentar;
- .X. lei – penalități aferente impozitului pe profit suplimentar;
- .X. lei - taxa pe valoare adăugată suplimentară.

4. Respingerea ca nemotivată și neîntemeiată a contestației formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr. .X./30.11.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru suma totală de **.X. lei**, reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată, din care:

- .X. lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- .X. lei – penalități aferente taxei pe valoarea adăugată.

5. Transmiterea contestației formulată de S.C. .X. S.R.L., pentru capatul de cerere privind Dispoziția nr..X./30.11.2010 privind măsurile stabilite de organele de inspecție, spre competentă soluționare, Direcției Generale a Finanțelor Publice .X..

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de apel .X. sau la Curtea de apel .X., în termen de 6 luni de la comunicare

DIRECTOR GENERAL,

X

X